

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף נד.

מהו כפא דיזא ועד אטמא? [תוד"ה אילימא].

ומה הוא כולל?	מהו?	
בני מעים כבד ריאה ולב	מתחלת עצם הכתף עד אטמא	לרש"י
בני מעים בלבד (כרס ודקים)	מסוף עצם הכתף עד אטמא	לתוס'

שחט את הגרגרת או שחט את הוושט ונמצאת הגרגרת שמוטה, מה הדין? [תוד"ה יביא].

שחט את הגרגרת ונמצאת שמוטה	שחט את הגרגרת ונמצאת שמוטה	
טרפה ²	כשרה ¹	לריש לקיש בשם רב
טרפה	יביא ויקיף	לר' יוחנן

חולין דף נד:

במה נחלקו ר' יוחנן ור"ל בביאור המשניות דלהלן?

מה הדין בבוקא דאטמא שנשמט ממקומו	איזה משנה אמרה בדוקא "אלו" ולא אחרות	האם בוקא דאטמא מתרבה מ"זה הכלל"	
כשרה ³	"אלו טרפות" - ולא אחרות	מתרבה - דדומה לנטולה	לר' יוחנן
טרפה	"אלו כשרות" - ולא אחרות	לא מתרבה - דאינו דומה לשום טרפה	לריש לקיש

¹ ר"ל אמר בשם רב, דאי אפשר שתשמט קודם שחיטה ושיוכל לשחוט אותה, דאם היתה נשמטת היתה יורדת למטה ולא היתה נשחטת. אמנם ר' יוחנן אמר שצריך לבדוק ע"י שיביא ויקיף, והיינו שיחתכנה במקום אחר ויראה אם צבע מקום החתיכה החדש הוא אותו צבע כמו במקום ששחט - טרפה, דסימן שגם השחיטה היתה כבר אחרי שלא היתה חיות בגרגרת מחמת שנשטמה, ואם אינו אותו צבע - כשרה, דרואים שהשחיטה הראשונה היתה בשעת חיות הגרגרת - קודם שנשמטה, והחתך השני אחר שאין לה כבר חיות.

² כתבו תוס', שבאופן זה לא שייך שיביא ויקיף, דכיון שמייירי ששחט בוושט, ודאי שיהיה בו הבדל ממ"נ, כיון שבשעה ראשונה היתה חיות בוושט גם אם נשמטה הגרגרת קודם, ועתה אחר שחיטה בוושט, כבר אין חיות בוושט וודאי שישתנה הצבע.

³ ודלא כרב מתנא שאמר דבוקא דאטמא דשף מדוכתיה טרפה, והנה גם רבא חלק על רב מתנא ופסק שכשרה, אלא שהחמיר היכא שנפסקו ניביו, היינו הגידים שבראשו המחוברים בחור. ולהלכה פסקה הגמ', שאפ"י באיפסיק ניביו כשר, ורק בנתעכלו ניביו - טרפה. [ולקמן בדף נו. בתוד"ה למה, כתבו בצד אחד שרב הונא חולק גם על זה, ומכשיר אפ"י בנתעכלו ניביה].

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף נד:

חבל היוצא מהמטה בשיעורים דלהלן, מה דינו?

הטעם	הדין	
דאינו ראוי לשום שימוש	טהור	עד חמשה טפחים
דראוי לקשירת פסחים, ומשלשלים בו את המטה	טמא	בחמשה עצמם ועד עשרה, ועשרה עצמם ¹
דעומד להקצץ - וחבל בפני עצמו אינו מקבל טומאה	טהור	מעשרה ולמעלה

כלי חרס שלם קטן, שמתחילת ברייתו אינו עשוי להחזיק כדי סיכת קטן, האם מקבל טומאה?

כשעשוי לשימוש אדם	כשעשוי לקבל צרורות ²	
אינו מקבל טומאה	אינו מקבל טומאה	לרש"י
מקבל טומאה ³	אינו מקבל טומאה	לתוס'

¹ בתחלה אמרה הגמ' מחמת דברי רב נחמן שאמר "כסלע - כיתר מסלע, כאיסר - כיתר מכאיסר" שכל השיעורים שאמרו חכמים, בשיעור המצומצם עצמו, כגון כאן הסלע עצמו והאיסר עצמו, וכן כאן בעשרה עצמם, הדין הוא כלמעלה מהם. אכן לקמן (דף נה.) הסיקה הגמ' ד"כל שיעורי חכמים להחמיר", ולכך כאן בחבל הדין בעשרה - כלמטה, כלומר שטמא.

² כשעשוי לקבל צרורות גרע טפי ולא חשיב כלי עד שיהיה בו כדי לקבל רביעית בדוקא, אמנם ר' יהודה חולק גם בזה ואמר ששיעורן במשהו.

³ ולכך כתבו תוס' (ד"ה הדקין), דלא קאי מה שאמר דאין מקבלים טומאה כשאינם יכולים לקבל כדי סיכת קטן על "הן" - דהיינו כלי שלם, דבזה אה"נ שמקבל טומאה.